

Sobota, 3. 9. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Vy ste boli poslali k Jánovi, a vydal pravde svedectvo. No Ja neprijíam svedectva od človeka, ale to hovorím nato, aby ste vy boli zachránení. On bol sviecou, horiacou a svietiacou, a vy ste sa chceli na chvíľu pokochať v jeho svetle. Ale Ja mám väčšie svedectvo nad Jánovo, lebo skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal, samy tie skutky, ktoré Ja činím, svedčia o Mne, že ma poslal Otec. Ba aj sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedectvo o Mne. Ani ste nikdy nepočuli Jeho hlasu, ani nevideli Jeho tvárnosti. A nemáte Jeho Slova zostávajúceho v sebe, lebo tomu, ktorého On poslal, vy neveríte. Veď spytuj(e)te písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o Mne. Ale nechcete prísť ku Mne, aby ste mali život.“ [Jn 5:33-40]

[pozdravy]

Sme Bohu zo srdca vďační, že Božie Slovo dosiahlo končiny zeme a chcel by som sa dnes poďakovať všetkým tým, ktorí nemôžu spievať v jednom z týchto troch jazykov. My tu máme spevník v troch jazykoch. Lepšie by bolo, keby sme ho mali v trinástich jazykoch, potom by sme mohli všetci spolu spievať. Uvidíme, čo ešte príde. Všetci sme vďační za to, že môžete prísť, že je to možné, aj keď sú niekedy zápchy na diaľniciach a rôzne nepríjemnosti na cestách, ale keď prídeme sem, tak môžeme nájsť pokoj pre naše duše. Zakaždým vychádzame z toho, že nikto, kto príde so žiadosťou prežiť Boha a byť požehnaný, neodíde odtiaľto bez požehnanja. Smieme z milosti povedať, že sme dali Božiemu Slovu a nášmu milovanému Pánovi prvé miesto. On je ten Prvý a Posledný a Jeho Slovo platí na všetky veky.

Ako sme počuli v úvode: *„Vy spytujete Písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o Mne. Ale...“* A tu prichádza to veľké *„Ale...“* *„Ale nechcete prísť ku Mne...“* Čo je nám platné bádanie v Písme, ak neprídeme k Pánu? ON je predsa jadrom, On je Ten, o koho sa v spásnom pláne nášho Boha z milosti jedná. Preto povedal: *„Toho, kto príde ku Mne, nevyženiem von.“* [Jn 6:37] My k Nemu smieme prísť so všetkým, čo nás postihlo.

V posledných týždňoch sme mali veľké núdze. Aj náš brat Jean-Claude, ktorý vždy spieval chórus Maranatha, mal náhle mŕtvicu a celá pravá strana mu ochrnula. Ležal na jednotke intenzívnej starostlivosti (JIS) a my sme šli za ním priamo do Bruselu, modlili sme sa a prosili Boha, aby vykonal div uzdravenia. Pri rozlúčení už reagoval, poznal ma, ľavou rukou mohol mávnuť a už opustil JIS. Môže opäť normálne jesť a na vlastné oči môžeme vidieť, že sa to zlepšilo a bude ešte lepšie. Sme Bohu vďační, že aj iné modlitby boli vypočuté. Boh je verný, ak k Nemu prídeme vo viere, tak vypočúva naše modlitby.

Občas hľadím aj do minulosti a koncom týždňa sme mali vo Švajčiarsku krst – desať bratov a sestier sa dalo pokrstiť. A brat Baumgartner mi povedal: „Vieš, že už 45 rokov chodíme do zhromaždenia?“ Celkovo je to už 47 rokov od doby, som prvýkrát zvestoval Slovo Pánovo vo Švajčiarsku. A keď vidíme, že ovocie jednoducho vzišlo a Boh požehnal... Mohli by sme ísť od jednej krajiny k druhej a od jedného kontinentu k druhému. Božie Slovo bolo všade prinesené.

Dnes vám chcem ukázať tri veci z minulosti. Tieto magnetofónové pásky obsahujú len jedno kázanie. Posielali mi každé kázanie, ktoré brat Branham kázal, a ja ich mám na policiach. Potom tento čas pominul a posielali mi ich na kazetách. A keď i ten čas pominul, tak mám všetkých 1200 kázaní v tomto jednom aparáte. Takže nie celú knižnicu, ktorú by sme ani neunesli, ale všetky kázania od roku 1947, ktoré brat Branham kázal, mám tu. Toto je aparát, ktorý si beriem na cesty, a stále znovu počúvam kázania.

Bratia a sestry, ak to smiem zmieniť, je jednoducho pramocné, že 15. 8. to bolo presne 61 rokov, odkedy som brata Branhama videl vo dvoch zhromaždeniach, a potom som ho šiel skoro ráno pozdraviť. 15. 8. to bolo 61 rokov. Kam sa všetky tie roky podeli? Som Bohu jednoducho vďačný, že od prvého zhromaždenia som mohol vo viere prijať všetko, čo tento muž Boží kázal, a že som tomu správne (áno, to sa opovažujem tvrdiť), správne porozumel.

Ak potom počujeme (nechcem sa bližšie vyjadrovať k tomu, čo mi práve povedali naši bratia, ktorí sa vrátili z Jeffersonville a Tucsonu)... Ó, čo si človek môže myslieť! Keď počujeme, čo všetko

sa deje, a použijeme na to rovnaké Slovo: Bádate v kázaniach brata Branhama, ale Pán hovorí: „Ku Mne, ku Mne a k Môjmu Slovu nechcete prísť.“ Všetci bádajú a vyrobili si vlastné učenia. Naozaj sa môžeme len chytiť za hlavu a odísť. Preto, bratia a sestry, budme vďační! Náš Pán sa trikrát pýtal: „Či ste porozumeli tomuto všetkému?“ A oni mohli povedať: „Áno, Pane.“ [Mt 13:51]

Priamo potom v Matúšovi 13:52 povedal: „*Preto každý učený v zákone, získaný za učeníka v nebeskom kráľovstve je podobný človeku hospodárovi, ktorý vynáša zo svojho pokladu nové i staré veci.*“ A to je tá milosť. My smieme brať veci zo Starého a Nového zákona a všetko uviesť na spoločného menovateľa.

Dnes som tu vlastne chcel mať so sebou novú brožúru a obežník. Je skutočne mocné, že Boh ľuďom otvára porozumenie pre Písmo. Počujem to stále znovu (nie kvôli mne): „Brat Frank, ty sa tak často vraciaš k Písmu, že ani blázon nemôže zabľúdiť. Jedno biblické miesto za druhým, Starý i Nový zákon.“ A ako píšeme v poslednom obežníku, k Starému a Novému Zákonu nesmie byť nič pridané. Nijaký závet nesmie byť pozmenený. Na pozemskom závete je na poslednej strane červená niť a uprostred sa nachádza pečať. A Boh predsa na Svoj závet položil pečať a všetci, ktorí boli vyvolení pred ustanovením sveta, veria každému Božiemu Slovu a každému zaslúbeniu.

O to je bolestivejšie, bratia a sestry, keď sa bratia odvolávajú na brata Branhama a ten, ktorý ho tak často spomínal, nesprávne porozumel jeho výroku o liste Kološanom 1 a vytvoril z toho učenie o dvojjednosti. Muž, ktorému brat Branham tak dôveroval! V Kološanom 1 je písané nielen o začiatku stvorenia Božieho, ale že skrze Neho je stvorené všetko, viditeľné i neviditeľné. Nie začiatok nejakého stvorenia, ale ako sme už často povedali: Najprv semeno, a keď semeno vzíde, je to stvorenie. Tak je to v prirodzenom a náš Pán Spasiteľ je to zaslúbené semeno. Mária zaslúbeniu uverila a prišiel na ňu Svätý Duch. Je napísané: „*Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.*“ On, ten Prvorodený. Najprv to bolo semeno, ale potom mohlo byť to, čo sa narodilo, držané na rukách. Už to viac nebolo semeno, bolo to zjavené semeno, Božia realita. Tak

je to aj s nami! Keď Slovo ako semeno prijímame, tak nezostane len semenom, ale sme znovuzrodení k živej nádeji. Preto mohol Pavol písať: „*Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pomínulo, hľa, všetko je nové.*“ [2Kor 5:17]

O druhom výroku, ktorý brat Branham tiež niekoľkokrát zmienil, totiž o siedmich hromoch, tvrdia, že bude sedem mimoriadnych mužov, ktorí budú hovoriť ako hrom. Ten, ktorý to tvrdil, už viac nie je na zemi, ale jeho učenie je po celom svete – na Filipínach a všade. Všade mi je predstavované. Tento muž bol s prorokom a z tých siedmich mužov našiel iba jedného – seba. Ostatných šesť nenašiel. A teraz zosnul a čo teraz?

Bratia a sestry, hovorím ešte raz: Boh nám daroval milosť neopúšťať priamu cestu, ale zostať v Božom Slove, lebo Božie Slovo zostáva naveky a len Slovo je semeno. Mohli by sme pozdvihnúť jeden bod za druhým a povedať: Táto vec bola pochopená nesprávne. Späť k Slovu z úvodu: „Bádajte v Písme, skúmate kázania brata Branhama...“, ale Pán hovorí: „Ku Mne nechcete prísť.“ Oni však postavili na prvé miesto proroka, a to sa nesmie diať. To sa nesmie diať! V poslednom obežníku som písal, že to bol človek ako ty a ja, a ako človek povedal to i ono. Ale ak šlo o zvestovanie Božieho Slova, tak nás zaviedol späť k originálu, k základu apoštolov a prorokov a za to sme zo srdca vďační. Zamestnávajú ma aj ďalšie veci, možno sa k tomu ešte dostaneme.

Posunuli sme sa veľmi blízko ku príchodu Pána. V našej krajine sa dejú všetky prípravy na budúci rok, v ktorom to bude 500 rokov od prelomu reformácie. Ale čo mnou tento týždeň otriaslo – a ešte nikdy v živote som neprežil taký hlboký otras ako tento týždeň – a dúfam, že všetci porozumiete, čo sa ma dotýka. Skutočne ten najväčší a najelegantnejší časopis, aký na zemi existuje, ktorý sa venuje skutočne najrôznejším témam. Bratia a sestry, čo je tam teraz napísané, je nemožná vec. Smiem to povedať? Wittenberg sa stal najznámejším miestom reformácie. Celý svet vie, že 31. 10. 1517 reformátor Martin Luther pribil 95 téz na zámocký kostol vo Wittenbergu. Aj ja som to miesto pred rokmi navštívil, dokonca som v tom zámockom kostole krátko kázal a vydal svedectvo o tom, že verím tomu, čo Boh činil vtedy, a aj tomu, čo potom

nasledovalo. Ale... A teraz príde to veľké ALE. Uprostred mesta je ešte iný kostol. Zámocký kostol je trochu vyvýšený, musíme stúpať nahor, aby sme sa k nemu dostali. V meste je však hlavný kostol. Viete, aký obraz je na hlavnom kostole? Obraz, ktorý má predstavovať Židov a židovstvo... To slovo ani takmer nemôžem vziať do úst, ale tak sa ma to dotklo, že to

musím povedať: Pred 700 rokmi, 200 rokov pred reformáciou, keď hrala hlavnú úlohu rímska cirkev, na kostol v meste namaľovali prasa s nadpisom: „Odstrániť židovskú sviňu!“ Sviňa s prasiatkami, ktoré sú na nej prisaté – to má reprezentovať Židov. Keď som to čítal, skutočne som sa pýtal, čo na to Martin Luther a všetci ateisti počas tých rokov? Všetci o tom vedeli. Až dodnes je tento text aj obraz vyrytý na hlavnom kostole vo Wittenbergu. Na čo bola reformácia? Čo to pomohlo tejto zemi, ľudstvu i celému kresťanstvu? Teraz prebieha diskusia o tom, či sa to má odstrániť. Jedni sú za a druhí proti. Len uvážte, v krajine reformácie je na kostole také niečo 700 rokov. Nikto si s tým nerobil starosti. A teraz k jubileu v roku 2017 vznikla veľká diskusia o tom, či to odstrániť alebo to tam nechať. Viete si predstaviť, čo cítim?! V krajine reformácie, kde Boh urobil nový začiatok! Áno, už 100 rokov pred reformáciou prišiel Wycliff a Jan Hus a českí bratia. Boli prebudenia, ale potom prišiel prelom. Čo sa malo stať? 95 téz a k tomu také zobrazenie židovstva na hlavnom kostole. Sväté Písmo hovorí: „Kto siaha na Jeho ľud, dotýka sa zrenice Jeho oka.“ [Zach 2:8] Ten sa dotýka zrenice Jeho oka! A to má byť Boží dom? Kde sa siaha na zrenicu Božieho oka?

Bratia a sestry, celý svet je vedený do bludu! Celý svet bol skutočne vedený pomimo pravdu. Vďaka buď živému Bohu za to, že teraz, na konci dňa spásy chápeme, že Židia sú vyvoleným Božím ľudom a ním aj zostanú, že sa im Pán zjavil, s nimi započal a s nimi bude aj končiť. Všetky národy však boli od začiatku

v spásnom pláne začlenené, pretože Boh na začiatku Abrahámovi povedal: „*V tvojom semene budú požehnané všetky národy zeme*“. [1M 22:18] Či už Izaiáš 42:6 alebo 49:6: „*Dal som ťa za svetlo pohanom, aby si bol Mojím spasením až po koniec zeme.*“

Sme jednoducho zo srdca vďační. Čo sa týka mňa, musím úprimne povedať, že si stále viac uvedomujem zodpovednosť pred Bohom. Čo ešte môžeme oficiálne povedať a čo nie? A čo nám spôsobí problémy, ak to alebo ono vyslovíme na verejnosti? V každom prípade musí byť Božie Slovo zvestované! Ľudstvo má právo počuť pravdu! Ľudstvo má právo počuť originálne Božie Slovo! Všetci veriaci majú právo mať zhromaždenia, aby počuli Božie Slovo!

A k tomu som dnes čítal dve biblické miesta, jedno zo žalmu 50:5, nám všetkým dobre známe Slovo: „*Zhromaždite mi Mojich svätých, ktorí učinili so Mnou zmluvu pri obeti.*“ On s nami uzavrel zmluvu, ale ty si druhou stranou tejto zmluvy. K zmluve sú vždy potrební dvaja. Keď žehnáme manželskej zmluve, tak sú tiež vždy dvaja a jeden musel povedať „Áno“. Takže nielenže Boh uzavrel zmluvu s nami – my sme s ňou dobrovoľne súhlasili, porozumeli, zmluva bola uzavretá s nami, s tebou a so mnou. Po uzavretí tejto zmluvy stojí vo verši 6:

„*A nebesia budú oznamovať Jeho spravodlivosť, lebo On, Boh, je sudcom.*“ Vtedy nebesia oznámili Jeho spravodlivosť! Čo sa stalo, keď náš Pán dokonal spasenie na kríži Golgoty? On víťazne vstal z mŕtvych a triumfálne vstúpil na nebesia ako víťaz, ktorý premohol smrť, diabla a peklo, aby nám daroval plné spasenie, záchranu duše, uzdravenie tela a oslobodenie ducha – to všetko nám On daroval. Na kríži Golgoty zvolal: „*Je dokonané!*“ [Jn 19:30]

V 5. Mojžišovej 4 čítame, že aj Mojžiš zvolal ľud, aby im odovzdal Božie Slová. Čo činíme my dnes? Ľud Boží je zvolávaný dohromady a my prichádzame od východu a západu, z juhu a severu nie na to, aby sme počuli človeka, ale aby sme počuli Božie Slová. Tu je to napísané, vo verši 10:

„*Najmä nezabudni na deň, ktorého si stál pred Hospodinom, svojím Bohom, na Horebe, keď mi povedal Hospodin: Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová, ktorým sa budú učiť, aby*

sa báli po všetky dni, dokiaľ len budú žiť na zemi, a budú učiť aj svojich synov.“

Zhromaždi mi Môj ľud, aby počuli moje Slová, aby dostali Božiu bázeň! Všetci vieme, že Boh Pán hovoril hlasom trúby a oni kričali, aby k nim Boh Pán viac nehovoril. Chceli, aby Boh hovoril k Mojžišovi a Mojžiš k ľudu. Bratia a sestry, dovoľte nám tú vec vidieť skutočne tak, ako je: Aj keď Boh použil Mojžiša, zvestované bolo Božie Slovo! Musí nám byť darovaná ctibázeň pred Bohom a Božím Slovom, inak to nejde! Bázeň Božia je počiatkom Božej múdrosti [Ž 111:10, Pr 1:7, 9:10]. Smieme počuť každé Slovo Božie v Božej bázni. Nie jednoducho si o ňom myslieť, čo chceme. Nie! Musíme vedieť, že teraz skrže Svoje drahé a Sväté Slovo priamo ku mne hovorí Boh. Aj zo všetkých ostatných biblických miest poznávame, že Boh Pán vyslovil Svoje Slovo, a potom skrže Svoje Slovo hovoril, a že celý Starý zákon je zhrnutím spásnej rady nášho Boha, ako to bolo zjavené Jeho prorokom.

Aj to musíme znova postaviť na svietnik, totiž zvestovanie toho, čo Boh zasľúbil a predpovedal už v celom Starom zákone a čo sa potom v priebehu Nového zákona deje.

Smieme znova zopakovať aj to, že Nový zákon začal naplnením biblického proroctva zo Starého zákona a že ten v poslednej kapitole proroka Malachiáša hovorí, že Boh pošle proroka. A my dnes smieme povedať, že ho poslal.

Otázka: Ako je to so všetkými, ktorí nemajú pred týmto biblickým miestom žiadny rešpekt? Ako je to s nimi? Boh k nim nemôže hovoriť! Najprv musí prísť rešpekt, ctibázeň, musíme mať k Slovu súhlas, aby k nám Pán vôbec mohol skrže Svoje Slovo hovoriť, a aby sme mohli byť začlenení do Jeho spásneho plánu.

Je mnoho biblických miest, ktoré ma jednoducho zamestnávajú. Bratia a sestry, ak už Pavol vtedy zvestoval, že chcel Kristu priviesť čistú pannu, čo máme k tomu povedať my dnes, keď zaznel priamy príkaz všemohúceho Boha, že posledná zvesť predíde druhému príchodu Krista a my sme tak privedení späť k originálu? Boh naplnil zasľúbenie a kto to môže vidieť, povedz jednoducho Amen. Amen! Amen! A pretože tomu môžeme veriť, bolo nám to zjavené. Kto tomu neverí, tomu to nemôže byť zjavené. Vo

dne v noci môže bádať v Písme, nič mu nebude zjavené, ledaže by veril tomu, čo Písmo hovorí. Samotné skúmanie Písma nie je nič platné. Náš Pán hovorí: „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.*“ [Jn 7:38]

Mám dojem, bratia a sestry, že dnes máme v našom strede mnoho duchovných i telesných núdzí. A pravdepodobne nielen v našom strede, ale aj ďaleko vo svete. Že ešte existujú bratia a sestry, ktorí nemajú žiadne osobné prežitie spásy, neprežili vnútorné obnovenie, znovuzrodenie a nemajú istotu viery. **Bratia a sestry, nie nám nič je platné hovoriť o návrate Pána a príprave, ak z milosti neprežijeme naše osobné prežitia spásy.** Žeby sme neboli len poslucháči Slova, ale musíme skutočne urobiť správny začiatok.

Už často sme tu povedali aj to, že tak, ako náš pozemský život začína narodením, tak začína ten duchovný znovuzrodením. Predtým môžeme mať dobré myšlienky, všetko vedieť a všetko dokázať činiť, ale skutočný Boží život v nás bude zjavený skrze znovuzrodenie. Odpustenie nastalo skrze krv Baránka – Boh zúčtoval s celou našou minulosťou a všetky naše previnenia a hriechy boli položené na Božieho Baránka. Skrze Jeho rany sme boli uzdravení [Iz 53:5] – je to minulosť, nie budúcnosť! Už v Izaiášovi 53, 800 rokov predtým, ako náš Pán zomrel, to bola minulosť, bolo u Boha rozhodnuté, že Baránok Boží príde a zomrie, a naše viny a hriech budú položené na Božieho Baránka. A to sa i stalo a my sme smeli prijať odpustenie a zmierenie s Bohom.

Ale to druhé – obnovenie a znovuzrodenie – k tomu nie je potrebná len krv, ktorá napraví všetku škodu, ale i nový život. „*V Ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí.*“ [Jn 1:4] On bol zjavený a aj život bol tu zjavený a náš Pán to zreteľne povedal: „*Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.*“ [Jn 3:3] Je to len môj dojem alebo je to aj v našom strede tak? Bratia a sestry, musíme byť pred Bohom poctiví. Nestačí len obdržať odpustenie – oslobodenie a spása znamená byť oslobodený od všetkých väzieb. Kdekoľvek boli nejaké hriechy, napríklad v Skutkoch apoštolov [19:19] poznášali čarodejnícke knihy, a tí, čo uverili, či boli zadĺžení kvôli vešteniu, čarodejníctvu alebo ktoviečomu, poznášali tieto

knihy a spálili ich, keď svoj život dokonale posvätili Pánovi. Sú aj takí, ktorí to ešte neurobili, ktorí však majú vnútorné boje, ktorí nezvládli rôzne ťažkosti, nežijú prirodzený život, ale sú ešte nejako pod vplyvom nepriateľa. Dovoľte mi však povedať: „*Keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní!*“ [Jn 8:36] **Prijmite toto vnútorné oslobodenie! Prijmite spásu skrze krv! Prijmite oslobodenie, ktoré nám Pán z milosti daroval!** Ak by som sa teraz pýtal, koľko je v našom strede tých, ktorí majú duchovné boje a niekedy majú dojem, že niečo nie je v poriadku, že to, čo sa deje, nie je normálne... Bratia a sestry, vyznajte to Pánu, odviažte sa vo viere. Aj sem patrí Slovo: „...*všetko, čo by ste rozviazali na zemi, bude rozviazané aj na nebi.*“ [Mt 18:18] Nech sú rozviazaní všetci, ktorí sú poviazaní, úplne jedno ako a čím. A ak nemôžete preniknúť sami, prídte po zhromaždení za nami, aby sme sa za vás modlili! Nie sme tu len na to, aby sme hovorili o návrate Pána a o tom, že sme zavedení späť k Bohu, ale chceli by sme, aby všetci, ktorí teraz túto zvesť počujú, boli pri tom, keď sa Pán vráti!

Ako sme už zmienili, Pavol chcel priviesť Pánu čistú pannu a my všetci vieme – očistenú skrze kúpeľ v Slove [Ef 5:26]. Musíme k tomu pribrať všetky biblické miesta. Ale čo potrebujeme naozaj, bratia a sestry, sú tieto osobné prežitia spásy s naším Bohom, aby sme mohli úprimne vyznať: „Som slobodný, som slobodný! Kristus mi daroval život. Som slobodný, som slobodný!“

Keby som sa dnes spýtal, koľkí ešte bojujú s myšlienkou, či sú vaše hriechy skutočne odpustené? Prosím, dnes to prijmite a uchopte, že tak iste, ako náš Pán a Spasiteľ zomrel na kríži Golgoty, tak iste sú tvoje a moje hriechy odpustené! Preto mohol náš Pán povedať: „*Keby ste odpustili hriechy niektorých ľudí, sú im odpustené...*“ [Jn 20:23] A tomu, kto verí, môžeme potvrdiť: „Tvoje hriechy sú ti odpustené!“ Kto neverí, tomu musíme, žiaľ, povedať: „Ak neveríš, tak ti tvoje hriechy zostanú a ty v nich zomrieš.“ [Mk 16:16, Jn 8:24] Tak to vtedy povedal náš Pán: „*Ak neveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.*“ [Jn 8:24]

To sme tiež stále znova zdôrazňovali: Neviera je najväčšia urážka Boha. Kto Mu neverí, činí ho luhárom [1J 5:10]. Ale ostáva to tak: Boh je pravdivý, no každý človek je luhár [Rm 3:4].

A ak takto prechádzame od jedného biblického miesta k druhému, bratia a sestry, tak sa chceme aj dnes večer úprimne a otvorene skúsiť pred tvárou Božou, nie v nevere, ani nie ubití, ale: **„Milovaný Pane, môžem byť vytrhnutý taký, aký teraz som? Mohol si mi darovať milosť? Nastalo odpustenie? Nastalo obnovenie? Nastalo znovuzrodenie? Nastalo zapečatenie Svätým Duchom?“**

Všetko sú to prežitia, ktoré s Bohom môžeme urobiť. Bratia a sestry, ako von zavolaní a Bohom omilostení sa smieme schádzať a zakaždým nanovo očakávať, že Boh Pán s nami bude hovoriť a chcel by zjaviť Svoju moc, nechať v nás prepuknúť moc Jeho krvi, Jeho Slova a Jeho Ducha, aby sme všetci prišli k jednote viery a bola zjavená Božia prítomnosť – aby chorí boli uzdravení, poviazaní boli oslobodení a mohli sme skutočne zvestovať milostivý rok Pána.

Bratia a sestry, všetci viete, že uplynulo 50 rokov, a každý päťdesiaty rok bol spásnym rokom. Nech Boh nenechá prejsť tento rok bez toho, aby sme my všetci prežili s Bohom svoje osobné prežitie spásy!

Som vďačný a radostný z toho, že u nás sa nikdy o žiadnej biblickej téme nediskutuje, ale že Boh z milosti skrze Božieho Ducha všetkým daruje rovnaké zjavenie, a tak je naplnené Písmo: *„Oni všetci budú Bohom vyučovaní.“* [Iz 54:13, Jn 6:45]

Prečítam vám dve-tri biblické miesta, aby ste vedeli, že dnes môžete osobne prežiť Božiu milosť, Božiu moc a odpustenie. Všetko, čo Boh vo Svojom Slove povedal a pre nás učinil, je Božia realita. V liste Rimanom 5:18 máme predsa mocný výrok:

„A tak tedy ako jedným pádom odsudzujúci výrok na všetkých ľudí na odsúdenie, tak i jedným ospravedlňujúcim výrokom dar milosti na všetkých ľudí na ospravedlnenie života.“

Prečo sa Pán stal človekom? Aj to sme tu už opakovane povedali: Pretože pôvodný hriech sa stal v tele z mäsa a krvi, musel Pán prísť do tela z mäsa a krvi, aby mohol trpieť a mohol s nami spolucítiť. On vzal všetko na Seba a šiel s tým na kríž. Tak, ako skrze prvého Adama boli všetci odsúdení, tak sme my všetci

skrze nášho Pána dostali ospravedlnenie. Ospravedlnenie nastalo! Odôvodnenie máme vo verši 19:

„*Lebo ako neposlušnosťou...*“ Tu máme opäť neposlušnosť.

„*Ako neposlušnosťou toho jedného človeka stali sa mnohí hriešnymi, tak **poslušnosťou toho Jedného** stanú sa mnohí spravodlivými.*“ – „...*poslušným až po smrť, a to po smrť kríža!*“ [Fil 2:8].

Blahoslavený človek, ktorý môže zo srdca povedať a dosvedčiť: „*A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi...*“ Ale aj v tejto veci musíme úprimne povedať, bratia a sestry, lebo čas je vážny – aj tu musíme uviesť v platnosť Božie Slovo: „...*v jednom Duchu my všetci sme pokrstení v jedno telo.*“ [1Kor 12:13] Až v okamihu, keď si uvedomíme, že bez krstu Duchom vôbec nemôžeme pred Bohom obstáť...! Pri krste Duchom na nás zostúpi Božie zaľúbenie! To sme tiež stále znova hovorili: Keď sa necháme pokrstiť, priznávame sa k tomu, čo pre nás Pán učinil a prijímame Ho. Ale keď nás On krstí Svätým Duchom a ohňom, tak On dosvedčuje, že nás prijal. Bratia a sestry, tak ako sa to stalo s Božím Synom v ev. Matúša 3:17 – otvorili sa nebesia, Svätý Duch zostúpil a zaznelo: „*Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.*“ **My túto zem nebudeme môcť opustiť bez znovuzrodenia, obnovenia a bez krstu Duchom. Nie. To všetko patrí k plnému evanjeliu, to všetko patrí nám, tak to bolo na počiatku, a tak to musí z milosti byť aj teraz na záver – s tebou, so mnou, s nami všetkými, lebo koniec musí byť rovnaký ako začiatok.**

A viete, čo príde teraz? Teraz nech na nás a do nás všetkých príde presvedčenie, ale nech je i skutočne zo srdca zjavená vrúčna túžba: „Milovaný Pane, ja som svoj život posvätil Tebe, všetko som Ti vyznal, i všetky moje hriechy a ďakujem Ti za odpustenie, zmierenie, milosť a spásu. Ale milovaný Pane, potvrd to Ty, zošli Svojho Ducha na nás všetkých!“ Ako spieval skladateľ piesní: „Nech na nás padne Tvoj Duch, ako v Jeruzaleme v hornej sieni.“ Kto by to chcel prežiť? My všetci! Nech to počuje a vidí celý svet! My všetci, ktorí sme tu zhromaždení z celej Európy, Afriky a rôznych krajín, my všetci by sme chceli byť pri vytrhnutí pripravení, chceli by sme mať účasť pri prvom vzkriesení a návrate Pána, keď

vojdeme na svadobnú hostinu s naším Pánom a Spasiteľom. To je zmysel a účel zvesti, ktorú Boh dal bratovi Branhamovi! Tak iste, ako Ján Krstiteľ a zvešť, ktorú on niesol... A čo on povedal pri vrchole svojej zvesti? „*Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po Mne, je mocnejší ako Ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden – Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...*“ [Mt 3:11] To bol vrcholný bod pred prvým príchodom Krista, že tento pripravovateľ cesty mohol zvestovať zaslúbenie z proroka Joela zo Starého zákona o tom, že Boh Pán krstí Duchom a ohňom, ako to Peter povedal v Skutkoch apoštolov 2:16: „...*toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: V posledných dňoch...*“

Bratia a sestry, ja by som chcel vidieť naplnenie Božích zaslúbení! Nech si všetci idú po vlastných cestách a majú vlastné výklady, ale zvestovanie, ktoré Boh zveril nám, to je založené na Starom a Novom zákone. Všetko, čo nám Boh chcel povedať, je tu napísané a postavené na sviatnik. Boh je verný, On učiní všetko, čo zaslúbil. „Božie zaslúbenia zostávajú, nepohnú sa na veky – Ježiš krvou zapečatil, čo sľubuje v Slove. Nebo i zem môžu horieť, pohoria a vrchy miznúť, kto verí, ten to prežije.“ [pieseň]

Čítajme pred modlitbou ešte jeden verš z listu Židom 11 – mocný výrok, kde je pozdvihnutá viera:

„*A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje...*“ Viera sa nepohne ani nekolíše, pretože je ukotvená v zaslúbení! „*A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.*“

To platí aj dnes. Ak sme ešte nevideli a neprežili, čo sme tu dnes povedali a preberali, tak to uvidíme a prežijeme. „*Kto verí, ako hovorí Písmo...*“, a my veríme tak, ako hovorí Písmo. Ten prvý i posledný, začiatok i koniec musia byť rovnaké. Viera, ktorú v nás Boh vypôobil, je pevná a absolútna dôvera Bohu a v to, čo On zaslúbil. „*Nebo a Zem môžu horieť...*“ [pieseň] Môže snáď Boh Svoje Slovo odvolať? Boh je pravdivý a my veríme, ako hovorí Písmo – naša viera, ktorá prichádza z Písma a je v ňom založená, je absolútne spoľahlivé dôverovanie v to, na čo sa nadejeme. A my sa nenadejeme na niečo mimo Božieho kráľovstva, nadejeme sa na to, čo Boh zaslúbil, a vieme, že On to splní. Pevné presvedčenie.

Našou modlitbou dnes večer bude: Milovaný Pane, daruj mne a nám všetkým všetko, čo si pre nás pripravil. Plné odpustenie, aby sme skutočne vo viere našli odpočinutie našej duši a vedeli: Tak iste, ako je slnko na nebi, som ja, hriešnik, dostal odpustenie – ospravedlnený skrze krv Božieho Baránka. Ako stojí napísané: „*Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh...*“ [Iz 1:18] A ony sú biele ako sneh. Už tu viac nie sú. Sú hodené do mora Božieho zabudnutia. Je napísané, že dlžný úpis je roztrhnutý, nepriateľ už nemôže žalovať [Kol 2:14]. Nuž, možno teoreticky, ale **podľa Písma už nemá v rukách nič**. Všetko, čo bolo napísané proti nám, už viac nie je. Dlžný úpis je navždy roztrhaný. Prijmite to dnes vo viere. Prijmite vnútorné obnovenie, prijmite to, čo vzhádza skrze znovuzrodenie a nový život, a spoločne prežijeme Boha.

Pred návratom Ježiša Krista, nášho Pána sa stane, že nebo a zem sa pohnú a Pán sám dokoná Svoje dielo spásy tak, ako dokonil Svoje dielo stvorenia.

Jemu, jedinému a pravdivému Bohu, ktorý sa stal skrze Ježiša Krista naším Záchrancom, ďakujeme za to, že sme to mohli prežiť a máme účasť na tom, čo Boh práve teraz koná na celej zemi.

Chcel by som všetkým na zemi povedať, aj nášmu bratovi Dr. Mbiye, ktorý mi zavolať a povedal: „Brat Frank, dnes od dopoludnia je tu zhromaždených viac ako dvetisíc ľudí, modlia sa dlhé hodiny predtým, ako u vás začne zhromaždenie. Modlia sa, aby Boh požehnal.“

Bratia a sestry, na celej zemi sa Slovo nielen počúva, ale po celej zemi je mu verené a prijímané a povstáva stále väčšia túžba: „Ó, Bože, príď Ty ku Svojmu právu! Požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup!“ Sme Bohu zo srdca vďační. Povedzme aj to na záver ešte raz: Tak iste, ako Boh v poslednej kapitole a posledných veršoch poslednom prorokovi Starého zákona zaslúbil, že predtým ako príde veľký a hrozný deň Pánov, pošle Svojho proroka, tak iste sa toto zaslúbenie naplnilo. Počuli sme poslednú zvesť, ona je nesená do celého sveta a všetci, ktorí majú uši, aby počuli, budú počuť, čo Duch aj dnes hovorí všade zborom a Cirkvi Ježiša Krista na celej zemi.

Nášmu Bohu nech je na veky vzdaná česť a klaňanie.

Povstaňme. Všetci, ktorí máte modlitebné pranie, neneste si to domov, prineste to k Pánu! On je prítomný, aby Svoje Slovo potvrdil. Chvála a vďaka nášmu Bohu!

[pieseň]

Skloníme naše hlavy a zotrváme v tichej modlitbe. Môžete ústa aj otvoriť a Pánu ďakovať. Sme Bohu zo srdca vďační za Jeho Slovo a milosť. Dnešný deň však musí byť pre nás zvláštnym dňom, dňom, ktorý pre nás pripravil Pán. Žeby nikto neodišiel taký, aký prišiel. Pán predsa povedal: „*Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie ... a nájdete odpočinutie svojim dušiam...*“ [Mt 11:28-29] Nech dnes všetci nájdú pokoj s Bohom. Pokoj s Bohom! V čase, keď máme naše hlavy sklonené, dovoľte mi spýtať sa: Kto by chcel od Boha obdržať pokoj a istotu viery? Áno, všade sú pozdvihnuté ruky.

Ó, Bože, milovaný Pane, Ty si videl všetky ruky a všetky srdcia. Nech sa to teraz stane, nech Boží pokoj, ktorý je vyšší než ľudská múdrosť [Fp 4:7], vojde do všetkých srdc a nech sú ovládnuté Božím pokojom a budú učené tvorcami pokoja, lebo tak si to povedal: „*Blahoslavení, ktorí pôsobia pokoj, lebo oni sa budú volať synmi Božími.*“ [Mt 5:9]

Milovaný Pane, vezmi od nás všetkých preč všetko – každý tieň. Môj Bože, daruj plné spasenie, plné oslobodenie a plnú spásu! Zjav dnes víťazstvo z Golgoty! Dnes! Pri nás a pri všetkých, ktorí počuli Tvoje Slovo! Tebe, vernému Bohu ďakujeme za krv Novej zmluvy, za Slovo, ktoré si nám daroval a zjavil. Ďakujeme Ti, že si poslal Svojho proroka s Tvojím zjaveným Slovom. Ďakujeme Ti, že môžeme veriť tak, ako hovorí Písmo. My nielen bádame v Písme, ale všetci teraz prichádzame k Tebe. Môj Bože, buď chválený a velebený na všetky veky. Milovaný Pane, prosím o to, aby všetci, ktorí bádajú v Písme a počúvajú alebo čítajú kázania Tvojho proroka, aby Ťa našli a obdržali pokoj v ich dušiach. Ďakujeme Ti za dnešný večer. Ty si učinil veľké veci. Požehnaj na celej zemi a korunuj nás všetkých milosťou a milosrdenstvom. Haleluja. A všetok ľud povedz Amen. Amen!